

ÖSTGÖTASÅNG.

I fast och trygg marschtakt.

Gunnar J^{son} Norlén.

PIANO.

1. Så

grannt står Ös-ter-gyl-len i
sko-gen su-sar säg-ner från
vård-kas-el-dar brun-no, ej

som-mar-fa-ger prakt, och skör-dar-na, de gyl-le-ne, de böl-ja. Vål händ-ra vi-ta kyrk-torn på
for-n-tids dunkla natt, ty här bröts ti-digt bygd av vå-ra fä-der, som, ra-ka u-ti ryg-gen, var
trö-to män med svärd till hemmens värn på slät-ter och i sko-gar, Nu vän-tas ny-a stor-dåd av

slät-ten hål-la vakt längs in-sjöstrand, som glit-ter-va-gor sköl-ja. Ej finns en nejd så här-lig, så
her-re för sin hatt, ej väj-de fejt för storm och hår-da vä-der, I de-ras öpp-na sin-ne ej
nö-ner-na som gärd. Så fram-åt då till kamp vid hav och plo-gari! Må gyll-ne skördar vag-ga i

so-lig som var bygd, där gam-la minnen so-va i grö-na björkars skygd, vårt barndomshem, vårt fag-ra Ös-ter-
nå gon falskhet sov. Vi ä-ro fäd-ren li-ka, öst-gö-tar, gudske-lov! och vårt du är, du fag-ra Ös-ter-
grö-na björkars skygd! Ej finns en nejd så här-lig, så so-lig som vår bygd, vårt barndomshem, vårt fag-ra Ös-ter-

gyl-len!
gyl-len!
gyl-len!

1. 2. 3. Hör,
När

